

1.

Runino narození

Moje sestra přichází na svět

Napsal: Uwe Spillmann

Ilustrovala: Inga Kamieth

Přeložila: Petra Indráková

Jmenuji se Líza, jsou mi čtyři roky. Vidíte mne? Tulím se v posteli k mamince.

Táta s Lorou připravují snídani. Lora je moje kmotra. Navštívuje nás, protože e nám chce pomoci. Maminka má totiž v bříšku miminko. Její bříško je už pěkně velké. Máma s tátou říkali, že se dítěátko narodí na jaře. A teď je jaro! Kvetou totiž narcisy!

U snídani maminka téměř nejí, ani chleba s medem. Říká, že jí to v bříšku táhne. „Brzy to určitě začne“, říká táta. Voláme s Lorou: „Hurá, dnes se narodí miminko!“

„No, nejprve počkáme, zda tlak v bříšku nezesílí“, odpoví maminka, „možná to vůbec nejsou ty správné bolesti.“

Hrajeme si s tátou na cirkus. Máma se na nás skoro vůbec nedívá. Přitom si hrajeme na akrobaty a děláme docela nebezpečné kousky.

Moje kmotra má na mne dost času. Sluníčko svítí a Lora si se mnou a Fabiem hraje. Fabio je můj kamarád, jsou mu taky čtyři roky. Nejraději stavíme na pískovišti stáje pro naše oslíky. Mám tři a Fabio pět. Má jedno oslátko.

Když si chci vzít svou novou formičku, musím být potichu, protože e máma na chodbě telefonuje. S Karin. Je to naše porodní asistentka.

Zrovna když jsem se převlékla, uviděla jsem Karinino červené auto. „Tady!“ volá Fabio. „Vaše porodní asistentka přijela!“ Dnes má s sebou velký pestrobarevný kufr. Karin je hodná, jednou mi darovala modrý kámen a nikdy si smím hrát s jejím fonendoskopem. „Ahoj Karin!“ voláme, jen se krátce usměje a spíchá dovnitř

2.

Občas zaslechneme mámu zasténat, taky už dýchá docela hlasitě. Táta s porodní asistentkou ůíkají, že je to normální. Mi je pøi tom ale trochu divnì. Dobøe, že je se mnou Lora – a Fabio. Zrovna si venku hrajeme na prodavaèky.

Na židli stojí Karinův kardiogram. Je jím možno poslouchat srdce dìtka a tady vyjíždí papír, stejnì jako z našeho faxu.

Naštítí máme záchod pro hosty. Nemùž u totíž do koupelny, protože tam maminka sedí ve vanì a porodní asistentka jí masíruje záda. Teplá koupel a masáž pomáhají mamince od bolesti.

Táta hladí mamince břiško a masíruje jí záda. Táta mamince pomáhá, jak jen pøi porodu umí. Dìlal to taky pøi mém narození. To bylo už dávno, ale vím to, protože máme z té doby fotky ve fotoalbu.

Máma se opírá o balón, a tak se mohou její záda uvolnit. Já na nìm ráda skáèu, ale jen když mne nìkdo pevnì drží.

Fabio si se mnou už nechce hrát, chce totíž jezdit na mé trolejce. Tak jsme s Lorou odešli do domu. A právnì ve chvíli, kdy se má narodit dìtko. V ložnici je pøítmí a voní to tam docela jinak, než normální. Topení je zapnuté, to aby miminku bylo teplo.

Oh, maminka hlasitì vykøikla. A potom už slyšíme miminko! „Uaaahh!“ kòeí, ale když jej maminka vezme do náruèí, rychle se utiší. Máma a táta a Lora pláèí štìtím. Karin se kutálí slzy po tváøích. Z radosti, že mám teě sestøíèku. Hurá, já mám sestru!

Pomáháme pøi pøestøihování pupeèní šòury. Musí se dávat pozor, aby svorky dobøe sedily, ůíká Karin.

Potom moji sestøíèku zvážíme, zmìøíme, vykoupeme a zabalíme. Mohu pøi tom pomáhat, vždý jsem taky starší sestra!

Karin uklízí své porodnické vèci. Docela hodnì se toho vejde do porodnického kufru. Mám taky lékaøský kufr, ale je menší. Papírové podložky dává Karin do odpadkového pytle.

3.

Potom si všichni popijeme na moji malou sestřičku. Dospělí pijí šampaňské a já piji šampaňské pro děti. Je to vlastně minerálka, ale v mé skleničce se to perle zrovna tak krásně jako v ostatních. „Na zdraví a hodně štěstí!“ říkají všichni, vždy jsou to taky narozeniny.

Je již tma, když porodní asistentka odjíždí domů. Máma, táta a já nemůžeme odtrhnout oči od našeho miminka. Znovu a znovu si prohlížíme malou Runu. Ano, moje malá sestra se jmenuje Runa. To jméno se mi líbí. Máma s tátou ho měli vybrané už dávno, ale doteď to bylo tajemství. Runa pije z mámina prsu, a pak usíná. Ležím s mámou a tátou v posteli. A s Runou. Zítra si uvážu u pučení šůru a budu si hrát s Fabiem na porod.

Mám se má narodit miminko. Ětyřletá Líza prožívá den narození své sestry jako něco mimořádného. Její maminka nejede porodit do porodnice, ale zůstává doma. Společně s mámou, tátou, porodní asistentkou, Karin, tetou Lorou a kamarádem Fabiem prožije Líza pěkný jarní den. Je při tom, když se konečně narodí dítěátko. Porod je vykreslen v podílných obrázcích a popsán krátkými texty. Je přiblížena nejen práce porodní asistentky, ale i napětí, radost a štěstí všech, co se podíleli na velkém dni zrození.

Děti, které nemohly být při tom, když se narodil jejich bratr nebo sestra, to mohou prožít v této obrázkové knížce.